

Beste allemaal

Hieronder weer een kort woord, ditmaal voor zondag Exaudi. De zondag die valt tussen Hemelvaart en Pinksteren. Exaudi betekent: Hoor!

Heer hoor, hoe ik luide roep. Uw nabijheid wil ik zoeken, verberg uw gelaat niet voor mij. Halleluja! (uit psalm 27)

Wat doe je als je door iedereen en alles verlaten bent? Als je helemaal alleen bent. Als er nabijheid van wie dan ook ontbreekt. Dan kunnen in de stilte van die eenzaamheid die woorden van psalm 27 ontstaan: *Heer hoor hoe ik luide roep. Wees genadig en antwoord mij!*

In de oude kerk en soms nu nog worden hier en daar op deze zondag rozenblaadjes gestrooid. In het Pantheon in Rome vaak op Pinksteren, dit jaar even niet, door het open dak van de immense koepel. Dat wordt gerealiseerd door de plaatselijke brandweer. In onze kerk ging dat strooien vaak vanaf de preekstoel en dan vielen ze op de altaartafel, rond het doopvont en het begin van de gangpaden.

Nu ook bij ons de gang naar de kerk er nog even niet helemaal in kan zitten, is het misschien een idee om thuis in de tuin, in een park, in de duinen op zoek te gaan naar een paar rozen en dan de blaadjes van een enkele roos uit te strooien, terwijl je bidt voor allen die zich verlaten voelen, voor alle eenzaamheid in de wereld. Terwijl je bidt in de stilte voor allen die je zijn voorgegaan, voor alles wat, en voor iedereen die je in de stilte van dat gebaar onder de aandacht wil brengen. Een gebaar

van plukken, vasthouden en al strooiend loslaten, een klein (in gedachten kun je het veel groter maken) tapijt van welriekende rozenblaadjes makend.

Misschien wil je die ervaring wel delen. Stuur dan een foto of een beschrijving naar de brievenbus of naar mij, dan sturen George of ik ze naar een aantal anderen.

Bij deze zondag kun je ook luisteren naar verschillende Bachcantates. Niet alleen die speciaal voor deze zondag gemaakt: nr BWV 44 en 183, waarin de thematiek van de komst van de Heilige Geest, de Trooster centraal staat en het uit de synagoge verbannen worden van de discipelen, maar ook cantate 86, die eigenlijk hoort bij de vorige zondag Rogate, bidt! Daarin gaat het over het plukken van rozen, waarbij gewezen wordt op de stekelige kant van de rozen, de

doornen, maar dat die stekels zeker geen beletsel vormen om toch die rozen te plukken: ze horen erbij, als bij het leven hier op aarde? Ze hoeven het vertrouwen niet te schaden, of wel?

Bidden en horen liggen heel dicht tegen elkaar aan. In het strooien kun je dat wellicht beleven.

Vrede en alle goeds, ds Yvonne Bos

